

Radu-Diomid Drăguș

EPIGRAMME și CATRENE

Ridendo castigat mores !

Radu-Diomid Drăguș

EPIGRAMME
și
CATRENE

Editura pentru Amatori
2012

Dragi colegi și prieteni,

Unii dintre voi mă consideră poet, poate din exagerare sau poate dintr-o anumită neștiință, dar eu nu sunt poet, nu că n-aș vrea dar nu se poate, pentru că nu am sensibilitate artistică, sau poate că am dar într-o cantitate foarte mică. Pe mine Mama m-a născut inginer și așa am rămas, la rândul lor poeții sunt născuți, nu făcuți.

Catrenele și epigramele de mai jos vi le trimit pentru că mulți dintre voi m-ați inspirat, sau determinat, să le scriu și prin urmare voi sunteți eroii textelor mele (să nu-mi cereți drepturi de autor).

Dacă aveți ceva de spus nu vă rețineți, accept orice comentariu, de la cele mai măgulitoare elogii până la cele mai crase injurii, ca idee generală prefer ultima variantă dar cu argumente, că altfel n-are nici un haz.

Ce vă prezint aici este opera mea antumă, cea postumă încă nu a apărut, sper ca editorii mei să mă întârzie cât mai mult, nu mă deranjează deloc.

Radu-Diomid Drăguș

Pentru un coleg de serviciu care și-a luat mașina tip "SOLENZA"

Sper acuma cu SOLENZA
Să nu vă forțați potența,
Neuitând, nici la privată,
C-ați fost pieton odată.

Variantă inversată:

Sper acuma cu SOLENZA
Să v-exercitați potența,
Să conduceți în delir
Iar în pat mai abitir.

* * * *

Cin' se plimbă cu SOLENZA,
Antonim la insolența,
Se deduce-automat
Că este civilizată.

Un text cu cuvinte din Dicționarul explicativ al limbii române (DEX):

E-o soluție subtilă
Ca să fii futurolog,
Pare totuși cam futilă
C-un prezent complet olog,

Dar un présent admirabil
E-argument irefutabil.

Cu ocazia intrării în Europa:

Pân' la Lună n-om ajunge
De-om sări și-om zice hopa,
Dar iată veni momentul
Să sărim în Europa.

Chiar în ajunul Anului Nou nașa (de argint) mi-a cerut să scriu răvașe, dar am refuzat-o (cu mult regret):

La comanda de răvașe
Doar atâta am să-ți spun:
Orice porc, dragă nănașe,
Nu se-ngrașă în ajun.

*

Vă dezvălui dragii mei:
Scriu atunci când am idei,
La cumpăna dintre "ai"
N-am nici una, să mă tai.

*

Anul deja s-a sfârșit,
Sunt destul de răvășit
Să m-apuc dragă nănașe
Să te-nvălui în răvașe.

*

Răvașu-i mesaj subtil
Ce se pune în plăcinte,
Cel ce-l scrie e abil,
Dar eu n-am atâta minte.

*

În a mea viață terestră
Nici un rávaș nu am scris,
De ce-acum dragă nănașă
Mă tratezi ca un proscris ?

Prefixe în viața omului:

1 este explicabil,
2 este realizabil,
3 de-a dreptul impecabil,
4 este admirabil,
5 cumva e onorabil,
6 este rezonabil,
7 poate acceptabil,
8 e deja venerabil,
9 este execrabil
Să te duci e onorabil
Intri deja-n amintire
"Veșnica lui pomenire",
10-i vis pentru un ins
Și e foarte greu de-atins.

Patronului firmei de unde am ieșit la pensie și care la o petrecere de sfârșit de an a adus un vin foarte bun, i-am zis:

Domnule patron,
Apelat Sorin,
Ești predestinat
Să rimezi cu vin.

* * * *

La un moment dat am proiectat și realizat un circuit pentru comanda automată a instalației de topit aliaje dentare, i-am zis patronului :

La firma CALORIS GROUP
M-ai făcut pe veci dator
Dându-mi șansa nesperată
De-a ajunge “turnător”.

*

N-am fost turnător înainte de 1989 dar am devenit acum, totuși am scăpat cu fața curată:

În această postură
Nu sunt deloc disperat
Căci Sorin a consimțit
Să fiu totuși tolerat.

Legat de moda cizmelor ascuțite purtate de doamne și domnișoare am scris:

Privesc cizmele-ascuțite
Și mă zgudui cu stupoare,
leșind cu ele pe stradă
Nu-s reală amenințare ?

Conducătorilor unui institut de cercetări din București, care se ocupă de filtre tip “membrană” și cu care am colaborat, le-am trimis un catren cu ocazia unui simpozion aniversar, acest catren a fost prezentat in cadrul simpozionului de către directoarea institutului, d-na Popescu, publicul a aplaudat.

Acum la ceas aniversar
Ne vine așa, un gând sprintar:
Poate găsiți membrana ideală
S-o aplicăm și-n viața socială.

La ultimul serviciu aveam în permanență pe masă o cutie cu bomboane, alături am pus un text:

Stimat domn, dragă cucoană,
Nu ezitați să serviți
De pe masă o bomboană
Viața s-o mai îndulciți.

La una din firmele noastre un coleg avea cumva un tic verbal, în sensul că folosea des cuvântul “scenariu, scenarii” în expresii de genul “pentru acțiunea cutare folosim scenariul cutare”, i-am zis:

“*Cantemir croia la planuri din cuțite și pahară*”,
Cum poetul nepereche povestea odinioară,
Dar în vremuri actuale operând în moduri varii
V. Zîmbreanu construiește scenarii după scenarii.

* * * *

Firma invocată mai sus era înființată în clădirea patronului Florian Dumitriu, arhitect de meserie și obsedat, evident, de principii estetice. La un moment dat comandasem niște cutii albastre pentru unele din aparatele noastre, culoare ce nu i-a convenit arhitectului și atunci mi-am zis:

Am căzut în greu dezastru
Ce-o să fie nici nu știu,
Căci venit-a Dumitriu
Și-a văzut cutii-n albastru.

* * * *

Altă dată s-a legat de un dulap din camera noastră, a cărei poziție nu convenea maestrului:

Cu cuti-am rezolvat,
Dumitriu s-a-nduplecat
Dar acum ne-a dat la cap,
S-a legat și de dulap.

Pe care până la urmă l-a mutat, pe vechiul loc am pus o inscripție:

Pe-acest loc își ducea veacul
El, Măria-Sa Dulapul,
Dar a fost mutat de-aice
Din motive artistice.

La sfârșitul anului 2007 le-am scris colegilor și prietenilor:

Vin eterne sărbători
Care mereu ne răsfață,
Doar noi suntem trecători
Prin sublima noastră viață.

Un fost coleg de serviciu mi-a scris, ca răspuns la felicitarea de mai sus :

*Ai rămas tot visător
Cugetând la toate cele,
Îți doresc în viitor
Un drum lung și fără rele.*

I-am răspuns:

Ce surpriză-ncântătoare,
Chiar mă face să mă mir:
A-nceput să scrie versuri
Și Corneliu Dragomir.

El a revenit:

*Motive de mirare n-ai,
Căci știi și tu prea bine:
Poet românul s-a născut,
Român sunt ca și tine .*

În final am zis:

Ne-am născut poeți, nu-i rău,
De-aia zic că-i bine să-ți
Sugerez ca să clonăm
Și alte abilități.

*De ziua femeii, 8 Martie 2008, le-am scris tuturor femeilor cu care
corespundez:*

Vă felicit dragi femei
Chiar acum de ziua voastră,
Într-una să străluciți
Precum florile în glastră.

(Și vă rog să nu-i uitați
Pe-amărății de bărbați.)

*

Să trăiți scumpe femei,
Nici nu știți cât vă iubim
Cu regret, justificat,
Că-ncepem să-mbătrânim.

*

Astăzi pe tot mapamondul
Subiect unic, cu temei,
Toți bărbații respectabili
Se gândesc doar la femei.

*

Mari se dau unii bărbați,
Chiar că nu îi înțeleg,
Fiindcă până la sfârșit
Tot femeile aleg.

* * * *

Eva:

Ideea a încântat-o
Că Adam n-ar fi-nșelat-o,
N-a gândit, deși nu-i proastă,
C-Adam n-are doar o coastă.

* * * *

Femei:

Ca si orice creatură
Ele-s parte din natură,
Hai cu toți să le-ocrotim
Și cu drag să le iubim.

*

Noaptea când stăm să dormim
Numai la femei gândim,
Dar nici voi nu vă lăsați
Și visați numai bărbați.

*

Greu este, deloc ușor,
Nu la mâna tuturor
Să pătrunzi fără de chin
În eternul feminin.

*

Inspirat a fost Adam
Când a făcut din coasta lui
Cu o mână de maestru
Minunea Pământului.
(Mai întâi a Raiului).

*

Vă felicit dragi femei
Pe Pământ că existați,
Fulgurație superbă
Pe-un planet pierdut in spați-

(-Ul cosmic infinit,
Foarte greu de-nchipuit ...)

* * * *

În urma felicitărilor de 8 Martie 2008 am primit următorul text de la Mihaela, o fostă colegă de facultate:

... fericit c-ai mulțumit, tot ce-n viață ai iubit !

*Dragă Radule, și ție,
Îți dorim cu veselie,
Să ai parte de iubire,
De răsfăț, de împlinire
Și când vei privi 'napoi
Amintește-ți și de noi ...*

*

*Barba-ți albă mângâind
Și prin ochelari zâmbind,
Să fii foarte mulțumit
Că noi toate te-am iubit,
Pentru că, în vers vioi
Și tu ne-ai iubit pe noi.*

*

În această împrejurare am răspuns:

Bine-ai zis că-n vers viori
Și eu v-am iubit pe voi,
Nu regret acest demers,
Din păcate numa'n vers.

* * * *

Și-am mai zis:

Da, frumoasă creatură,
Sunt de-a dreptul încântat
Că acum, cu barba sură,
De femei nu sunt uitat.

În anul 2008 fiul meu Andrei împreună cu prietena Anca făceau o excursie la Londra, le-am scris:

De-I vedeți pe nea Fasole,
Ăl cu mutra mai "nasole",
Aveți grijă, vă preven,
V-adresați cu Mr. Bean.

*

Fiind acolo-n Great Britain
De cumva simțiți că vi s-a
Făcut dor de-un pește proaspăt
Pescuiți jos în Tamisa.

*

Ați sosit în Albion,
Lăsați nervul românesc
Și vă rog să v-adaptați
La calmul cel englezesc.

*

Fiind în spațiul insular
Vedeți și voi dacă s-ar
Putea ca să cumpărați
De-acolo un Jaguar.

*

Fiți atenți la revenire,
Chiar dacă-i ciudată fapta,
Că aici în România
Se circulă doar pe dreapta.

*

Voi v-ați dus în Albion
Dup-a mea părere, iat-o,
Ca să faceți pregătiri
Pentru întâlnirea NATO.

În 2004 prietenul Nelu Băjescu și-a luat mașină LOGAN, i-am zis:

Instalat într-un LOGAN,
Proptit bine de volan,
Aruncă priviri concrete
La cucoane și la fete.

*

Nelu, noi ne-am fi luat
Un LOGAN evoluat,
Cu pilot automat
Și intern montat un pat.

Sincer, v-am fi lăudat,
Dar nu v-ați orientat.

*

E-adorabilă mașina,
Să o plimbați pe Cristina
Pân-i-o veni lehamíte
De excursii și vizite.

*

Nelu când e la volan
Mănâncă doar pandișpan,
Gustă mere ionathan
Și conduce mai avan.

*

Băjeștii se perpelesc,
Bucate își pregătesc,
La sfârșitu-acestui an
Vor petrece în LOGAN.

*

Nelu deja-i musulman,
Preaslăvește pe sultan,
Studiază din Coran
Și se plimbă în LOGAN.

*

De-o fi una, de-o fi alta,
Mult măritul nost' sultan,
Noi nu vrem tratat la Yalta,
Noi ne-ncredem în LOGAN.

*

Cu mașină-așa frumoasă,
Roșie și arătoasă,
N-ar fi o greșeală crasă
De nu ați parca-o-n casă ?

*

Băjeștii din Colentina
Și-au schimbat recent mașina.
Și-au luat tocmai LOGAN
Înalt cât un tobogan.

*

Cum veni o tinerică,
La gunoi cu a bătrână !
Nu-i vorba de nevestică
Ci îi vorba de mașină.

*

Să vă plimbați să v-ajungă
Dacă sunteți tari la pungă.
Când pungața nu-i prea tare
Apelați la o parcare.

*

Nu conduceți în exces
Chiar de-aveți și ABS,
Să aveți noroc în trafic,
Să vă încadrați în grafic.

* * * *

Pentru fiul lor Cosmin, avocat:

Ați luat acum LOGAN
Și cu roți și cu volan,
Degeaba ești la parchet
Dacă nu posezi carnet.

* * * *

Venit dintr-o excursie din Franța Cosmin ne-a zis că la un moment dat era pe noul viaduct la granița cu Spania și a avut emoții mari.

Fiind sus pe viaduct
Te-au încercat temeri grele,
Dar întreb contrariat :
Nu avea încă podele ?

* * * *

Cristina la un moment dat își rupsesse mâna dreaptă pentru a doua oară, i-am zis :

Îți rupseși dragă Cristina
Înc-odată mâna dreaptă,
Era simetric și logic
Să ți-o rupi pe cealaltă.

* * * *

Folclor actual:

Mult mi-e drag pe lumea asta
LOGAN, pușca și nevasta.
LOGAN mă călătorește,
Pușca de hoți mă păzește
Și nevasta mă iubește.

Fiind la Lunca Arieșului (satul meu natal) împreună cu prietenul Nelu Băjescu-Oardă (nepotul compozitorului de romanțe), venit

*acolo în vizită, am plantat amândoi un brăduț ca simbol al prieteniei,
i-am zis:*

Vreau să te anunț
Și de-aceea mă pronunț:

Că simbolul prieteniei
Pus în adâncimea gliei,
Sunt aproape total convins,
S-a prins, s-a prins, s-a prins, s-a prins.

*

Vom mai merge și-altă dată
Să plantăm brăduți în glie,
Căci frumoasa prietenie
Trebuie consolidată.

*În August 2009 a avut loc la Lunca Arieșului o întâlnire a fiilor
satului. Am scris:*

Răspândiți pe multe plaiuri,
Timpul nu-i de amânat,
Să ne revedem cu toții
În frumosul nostru sat.

*

Muți luncani plecați de-acasă,
Harnici și-ntreprinzători
Își văd serios de viață,
Nu ca simpli amatori.

(Fiindcă satul nostru Lunca
Rimează perfect cu munca.)

*

Anii noștri de-nceputuri
Petrecuți aici în sat
Sunt precum ca niște scuturi
Pentru veșnicul uitat.

* * * *

Un vestit ceteraș, poreclit Vodă, ani de-a rândul a cântat în satul Lunca Arieșului și în satele din zonă, la toate jocurile (horile) și nunțile din sat. S-a stins destul de repede.

Ce mai joc la Lunca-n sat
Când eram și eu băiat !
De când Vodă-a decedat
Tot ce-i fain s-a terminat.

*

A apus săracul Vodă,
Cu el jocul mocănesc,
Ce n-aș da pe astă lume
Timpul lui să-l retrăiesc.

*

Vodă își strunea vioara
De la Lunca-n Belioara
Și intrau în joc mocanii,
Dar acum li s-au dus anii.

*

Nici în Lunca nici pe Vale
Nu-și mai duce Vodă cântul
Și a fost o mare jale
Când l-a-mbrățișat pământul.

*

Și când pe strune de vioară
Vodă-și slobozea elanul
S-arunca în joc luncanul
Cu nevasta subsuoară.

Pentru prietena Rodica Chiș, cu ocazia zilei de naștere:

Să trăiești ani mulți de viață
La țară lângă verdeață,
Să ai musafiri simpatici
Pe care să-i ții ostatici.

*

Emigrând la Tărtășești
Ea sapă cu sapa-n glie,
Celebrând maiestuos
Strămoșeasca meserie.

Prietena Rodica și-a manifestat violent oroarea față de monumentul din marmură albă instalat de autorități în Piața Palatului, după revoluție. Am scris:

Stă să cadă de pe soclu
Venerabilul Coposu,
De când au plantat edilii
Vizavi acest colosu.

*

Copleșită de “splendoarea”
Monumentului vecin,
Ea își caută odihna
În mediul necitadin.

*

Bulversată de “splendoarea”
Monumentului cu ou,
Ea își caută-alinarea
În privirea unui bou.

*

Zdruncinată de vederea
Monumentului cu țeapă
Ea-și reface echilibrul
Când la Tărtășești s-adapă.

*

Aidoma cu Baba Cloanța,
O privesc ca un dement.
-Ce-ai pățit dragă Rodica ?
-M-am uitat la monument.

* * * *

Totuși eu am încercat să salvez reputația monumentului, criticat de mulți bucureșteni:

Mărturia peste veacuri
Unor vremuri revolute,
Se avântă spre înalturi
În văzul privirii mute.

* * * *

Ageră săgeată albă
Spintecă molozul trist,
Rămășiță canceroasă
Din trecutul comunist.

Opinie: prietena Simona, arhitectă, mi-a zis că acest catren e mai valoros decât monumentul.

Nostalgie împreună cu colegul Stelică care mi-e și fin:

Ți-amintești ce mai pelin
Beam noi doi stimate fin
Adus hăt din Drăgășani
Acu-s o groază de ani ?

* * * *

*Odata cu ocazia expedierii unui mesaj finul meu Stelică se
semnează "hiperfin", i-am răspuns:*

Te semnezi drept "hiperfin"
Dar ți-oi zice mintenaș:
Cum să fii un așa fin
Dacă n-ai un "hipernaș" ?

*Prietenilor Iuliana și Vasile Dora din Poșaga, comuna noastră din
Munții Apuseni, veniți în vizită la București, le-am zis după o baie
(în glumă bineînțeles):*

Musafirii de la sat
În sfârșit s-au îmbăiat
Și ziseră ca olteanu:
Mai trecu încă un anu.

* * * *

Prietenului din Poșaga:

În Poșaga lui natală
Dora e-ntr-o veselie,
Mândru de a lui soție
Și de casă și chelie.

* * * *

În tinerețe fusese mare dansator:

E jucăuș predestinat
Acest Vasilache Dora,
Căci rimează impecabil
Cu naționala hora.

Colegului Ioan Gășpărel :

E în lume ca un dat,
Parc-ai fost predestinat
Prietene I. Gășpărel
Să rimezi cu păhărel.

* * * *

La un moment dat Nelu Gășpărel se afla în Poșaga la prietenul Vasile Dora. Dându-mi un telefon le-am răspuns :

Ce n-aș da în astă seară
Să ciocnesc un păhărel
Cu profesorul Vasile
Și cu Nelu Gășpărel.

Colegul Stelian Popa îmi trimite la un moment dat pe E-mail o poză în costum de baie, încadrat de doi frați și ei cu burțile expuse.

Stând așa cu burta goală
Nu ezit ca să-mi asum-o
Presupunere reală,
Că vă pregătiți de SUMO.

*

La așa rotunde burți
Poate că frumos v-ar sta,
Precum la vechile curți,
Cu ișlic și narghilea.

*

Pe covorul de verdeață,
Așezat precum o pânză,
Frații Popa își exprimă
Valoroasa lor osânză.

*

Superbe burți expuse
Pe mioritic plai,
Natural, îmi sugerează
Un înalt nivel de trai.

*

Văzui burțile umflate,
În formă de anvelopă
Și-mi zisei: măi, nu se poate,
Aștia-s sigur neam de popă.

*

Cu rezerve consistente,
Fără teamă frații Popa
Așteaptă eminentele
Ca să intre-n Europa.

Două prietene discutau odata la telefon. La un moment dat una din ele a întrebat ceva despre mine dar nu-și mai aducea aminte numele și atunci m-a botezat Muzică Populară, având în vedere plăcerea mea de a asculta acest gen.

M-apela Luiza-n vară
Ca Muzică Populară,
Îmi convine de minune,
Schimb porecla în renume.

*

Botezat a doua oară
Ca Muzică Populară,
Zi-i lui popa, dacă poți,
Să mă scalde în chiloți.

*

Mă simt foarte onorat
Că am fost rebotezat
De Luiza, nașă rară:
Muzicuță Populară.

Nostalgia după viața de la țară:

Omul este prin natură
Strâns legat de-agricultură,
Nostalgia ne frământă
Și asfaltul ne-nfierbântă.

Fiind odată în excursie prin Europa, nevastei mele Gabi i-am transmis prin telefon mai multe mesaje.

Cum stai cu rezervele,
Ți-au ajuns conservele ?
(Țăranu' când e-n plimbare
Nu uită să-și ia mâncare).

* * * *

Pentru Cristina, prietenă aflată și ea în excursie, am scris:

Cristina, turist nativ,
Scapă vreun obiectiv ?
Dați șoferului peșcheș
Să oprească cât mai des.

* * * *

Pentru Lenuța, profesoară de geografie și colegă a lui Gabi, am scris:

Lenuțo, de geografie,
Dumnezeu Sfântu' te ție,
Ești în propriul element
Când te plimbi pe continent.

I-am mai zis cu altă ocazie:

Lenuța-i de geografie,
Știe Terra ca la carte,
De era de-astronomie
Acuma se-afla pe Marte.

* * * *

Pe Adriana, colega lui Gabi, o cunoscusem odată la munte într-o excursie:

Cunoscut-am pe-Adriana
Sus la munte la cabană,
Am ratat un mare vis:
S-o-ntâlnesc și la Paris.

* * * *

Se afla acolo și Dumitru Vasilescu, colegul lor și director pe vremea aceea. El avea obiceiul, în traseele lungi, obositoare și nocturne cu autocarul, să mai doarmă și pe jos, i-am zis :

Asta e realitatea
De dormi jos precum în cort,
Mărești mult stabilitatea
Mijlocului de transport.

* * * *

Era prezent și profesorul de matematică Cornel Ștefan.

Domn' Ștefan, un prof ferice,
Cu colegele ... antice,
La harem poate visează
Când cu ele voiajează.

În altă împrejurare Cornel Ștefan se afla într-o excursie în Basarabia, i-am scris:

Plictisit de integrale,
Polinoame, ecuații,
C. Ștefan străbate Prutul
Ca să își revadă frații.

* * * *

Le-am zis la toți:

Dacă vă aflați în Franța
Și nu vă mai tace ... clanța,
Puneți floare la rever,
Vorbiți limba lui Voltaire.

* * * *

Eu rămăsesem acasă în București doar cu Nera, cățelușa noastră:

Sunt în casă cu-o muiere
Ahtiată de plăcere,
Vrea într-una să m-ațâțe
Cu multiplele ei ... țâțe.

* * * *

Călduri mari la București:

Aici mare nebunie
În orașul de câmpie,
Căldura mare ne-ndoaie,
Transpirăm enorm la ... oaie.

* * * *

La întoarcere:

Se-ntorc turiștii din Paris,
Sejurul lor s-a terminat,
Iar de-acum cu mult dichis
Vor vorbi doar graseiat.

Pentru colegul Ioan Chiș, proprietarul unei case de vacanță la Tărtășești:

Domnu' Chiș cu mare fală
Și de mare anvergură
Face multă agricultură
De factură ... feudală.

*

Cu locul din Tărtășești
Nici nu mori nici nu trăiești,
Dar câștigi mai abitir
De-l transformi în cimitir.

(Cu-ăsta nu dai faliment,
Vin clienții permanent.)

*

N-am putea spune că lui Ioan Chiș nu i-a plăcut vinul:

Om masiv ca un bolid,
Ahtiat după lichid,
Când de băut se apucă
Chișu sticlele usucă.

Pentru colegul Dorin Ciobanu, practicant în tinerețe al tirului, care de câțiva ani îmi transmite o mulțime de mesaje prin E-mail:

În pierduta tinerețe
Erai trăgător la tir
Dar acum cu internetul
Bombardezi mai abitir.

* * * *

Tot pe ideea tirului m-am gândit să-i zic:

Motto:

Nu-i jivină ca tapiru
Si nici sport precum e tiru.

Ciobanu trăgea la tir
Cu o pușcă de Cugir
Și vâna ca un vampir
Ținea sângele-n potir
Și bea țuica din clondir,
Acuma mănâncă pir
Câteodată chiar și jir
Și ciorbă numai de știr
Cu ulei de trandafir
Asortată cu ghimbir
Și de-aceea nu mă mir
Că e slab precum un fir
Și se unge cu mult mir,
Se plimbă sus în Pamir
Îmbarcat numai în TIR
Și vânează doar tapir,
E-mbrăcat tot în cașmir
Nu plătește deloc bir
Toacă banii în tractir
Și le bea mai abitir
De cum face un satir.
Dă-mi o poză souvenir
Ca să pot să te admir
Cum aș face cu-n emir
Adiat de un zefir
Într-o stare de delir
Împodobit cu safir.
De la mine ai mult gir,
Te respect precum un Sir.
Hai sictir !

Formula de încheiere n-are nici o conotație revanșardă, am folosit-o pur și simplu pentru că rimează.

Cică s-ar fi inventat o alifie care poate regenera părul pe chelia lucitoare, dar trebuie multă precauție:

Vezi cum faci cu alifia,
Nu lua lucru-n răspăr,
Nu cumva să îți ungi palma
C-o să crească-acolo păr.

Odată prietenul și colegul Ioan Chiș s-a cățărat pe o scară ca să culeagă gutuile. Din prea puțină precauție a căzut, și-a frânt o mână și a fost nevoit s-o pună în ghips. Soția lui, Rodica, mi-a cerut "să mă ocup" de acest caz.

Truc cu ghips am mai văzut,
Stănculescu l-a făcut,
Să ne convingi ca atare
Vrem să faci o reluare.

*

Să-ți sacrifici brațul stâng,
De dragul unei gutui,
Trebuie să fii nătâng
Dacă nu la cap cam șui.

*

Brațul ți l-ai fracturat,
Temporar ai handicap,
Dar norocul te-a călcat
Că puteai să cazi în cap.

*

Lasă Chiș gutuile
Și-atacă duduile,
Le găsești în loc terestru
Și le accesezi pedestru.

*

Mâna stângă ai rupt-o bine
Și te-ntreb Domnule Chiș :
Acuma îți mai convine
Să faci cu dreapta un ... piș ?

*

Gutuia, ruptă din soare,
Are mare căutare,
Că pofti și Domnul Chiș
Dar căzu din rămuriș.

*

Bre Rodico mă stresez
La gândul că mai glosez
Pe aceste teme "culte",
E vorba de oase rupte.

*

Din orice omul învață,
Eu îți dau acum povață:
Montează-ți amortizoare
Și la mâini și la picioare.

*

La gutuia cea rotundă
Mult s-a chinuit s-ajungă,
Prea mult s-a aventurat
Și mâna și-a fracturat.

*

Fructele de la 'nălțime
Nu-s de tine c-ai grăsime,
Te rog stai și mai așteaptă
Până când ți-oi face-o cleaștă.

*

Nici prin cap nu mi-ar fi dat,
Nici vorbă să fi visat,
Să vă spun mă simt dator,
C-acest Chiș e zburător.

(Și acum ar zbură încă
Dar recent și-a rupt o brâncă).

* * * *

Nici nevasta lui, Rodica, nu l-a neglijat:

*Dacă vrei să faci avere
În a ta țară natală
Nu sui-n gutui măi vere
Ci pe scara socială .*

*

*Soțul meu fără pereche
Îl știam într-o ureche
Dar recent, de-o săptămână,
A rămas și într-o mână.*

Citeam odată că lideri chinezi, veniți în vizită în Europa, au stat de vorbă cu lideri locali și le-au previzionat că într-o anumită perioadă de timp Europa va arăta ca un muzeu iar populația majoritară va fi chineză. În această conjunctură n-am decât să scriu:

Galbenul nostru din steag
Oare-o fi întâmplător,
N-am prefigurat tacit
România-n viitor ?

Cu ocazia ieșirii la pensie Viorel Zîmbreanu, un fost coleg de serviciu, mi-a zis:

*Pân-acum ai fost plătit
Pentru ceea ce-ai muncit,
Pensie înseamnă s-ai
Niște bani pentru că stai ?*

I-am răspuns:

Când voi fi la pensie
N-o să am deloc ședere,
E incert cum voi munci:
Pentru bani sau din plăcere.

*

Contribútitivitateá
E principiul director
Ce m-ajută să trăiesc
Și acum și-n viitor.

Întâlnirea Inginerilor fizicieni în Cișmigiu, Septembrie 2008 (este vorba de colegii mei de la facultatea de Electronică, secția Ingineri fizicieni, promoția 1970):

Ne-ntâlnim în Cișmigiu,
Nu mai e atâta soare,
Doar cu o-ntrebare viu:
Câți colegi veni-vor oare ?

*

Animați de revederea
Unor vechi și dragi ființe,
Vom agrementa-ntâlnirea
Zdrobind în gură semințe.

*

Și o bursă de pariuri
N-ar strica să înființăm,
Fiecare să mizeze
Cam pe câți colegi contăm.

(Evident, premiul cel mare
E unul de consolare).

*

Cei absenți din neputință,
Sau poate fără voință,
Să trimită fiecare
Un mesaj de-ntâmpinare.

* * * *

În primul an de întâlnire (2008) colegul Nicu Georgescu nu a venit, se pare din motive foarte întemeiate, dar cu această ocazie și-a manifestat în scris o oarecare rețineră pentru revederea noastră invocând timpul care i-ar fi marcat figura, spre deosebire de alți colegi care ar fi arătat mai bine. Legat de acest aspect s-a referit și

la noțiunea fizică de entropie. Până la urmă s-a dat pe brazdă, cum ar zice țăranul român și a venit la toate întâlnirile ulterioare, mai ales că avea și obligația în calitate de fost șef de grupă. I-am zis:

Lasă frate entropia
Care-n final ne omoară,
Importantă-i frumusețea,
Evident, interioară.

*

Pilda oii rătăcite
Ne face să-i ducem dorul,
Însă Domnul ne ferească,
Să nu ne lase păstorul.

*

De-ai veni în Cișmigiu
Ne-ai cinsti cu consistență,
Dar stai nu te alarma,
Nu cu vin ci cu prezență.

* * * *

Cam pe același motiv menționat mai sus, dar având ca subiect chelia, colegul Ney Fotache (din păcate a decedat în 2011) n-a venit la întâlnirile noastre, și atunci ce puteam să fac:

Dragă Ney nu-ți fă probleme
Cu chelia lucitoare
Fiindcă noi avem cu toții
Ochelari superbi de soare.

* * * *

În timp ce căutam adresele colegilor de grupă în vederea întâlnirii l-am apelat pe colegul din altă grupă Nicu Drăgulănescu care deținea astfel de informații, și ce am constatat, se afla în Coreea de Sud în calitate de visiting professor, i-am zis:

Dac-ai fi-avut nostalgia
Erei Ceaușescului
N-ai fi poposit în Sudul
Ci-n Coreea Nordului.

* * * *

La finalul întâlnirii:

Dragii mei colegi de grupă
Vă salut acuma după
Revederea magistrală
Într-un parc din capitală.

Întâlnirea din toamna anului 2009 a Inginerilor fizicieni:

Și mai vine înc-o toamnă
Nu mai e ca de-Armindeni,
Plină însă e de roade
Ș-ingineri fizicieni.

*

Un posibil dialog:

-Ce faci *mon cher*, te grăbești ?
-Da, mă duc în Cișmigiu,
Plin de ing. fizicieni.
-Păi degrabă și eu viu.

La o discuție despre folclor cu un coleg de serviciu i-am zis:

Stimat interlocutor,
Te respect și te ador,
Nu vorbi despre folclor
Ca un simplu amator,
Că nu ești convingător
Nefiind auditor,
Bien sûr că de folclor-
Muzichia din popor.

Cu-acest text nu te omor
E vorba doar de umor.

Să nu faci la gură spumă
Este vorba doar de-o glumă.

* * * *

Mi-a replicat:

*De poet, n-ai încotro
Când te taie câte-o rimă,
Dar de mai faci și mișto
Omori stilul ... și-asta-i crimă.*

* * * *

I-am răspuns:

Eu nu fac mișto tataie,
Dac-așa ai judecat,
La duel te-am provocat,
Cel verbal și nu bătaie.

*

Frate, de nu știi de glumă,
Nu te-antrena în discuții,
Mestecă mai bine-o gumă
Dacă n-ai alte soluții.

Unui coleg care îmi trimite pe E-mail multe poze cu femei goale:

Obsedat de femei goale
Ca un călăreț de cal,
Îmi consolidezi ideea
Cum că ești ... un om normal.

Variantă:

Stai cu gândul la femei,
Le privești ca un șacal,
Deci pot zice cu teamei:
Ești bărbat perfect normal.

Viața:

Într-un univers indiferent
Adeseori chiar violent
Ne succedem valuri, valuri,
Plonjând în dulciuri și amaruri.

*

Ne succedem generații
Pe-un planet pierdut în spații
Săvârșind zădărnicia
Paralel cu veșnicia.

* * * *

Clepsidra vieții:

Când nisipul s-a golit
Viața noi o terminăm,
Dar cine ne-mpiedică
În final s-o răsturnăm ?

*Colegului de serviciu și la un moment dat de laborator Aurel Millea,
fost șef de laborator și director, proprietar la un moment dat al unei
"broscuțe" Volkswagen :*

Mai demult aveți o "broască",
Avea roți, maiestuoasă,
Ar mai fi trăit și-acuma
Dacă ar fi fost ... țestoasă.

* * * *

*Fiind plecați odată într-o scurtă delegație ne-a luat în mașină pe
colegul Eugen Popa (din păcate a decedat) și pe mine:*

Pe mine și pe Popa
Ne-ați luat cândva-n "broscuță",
Ce să zic, a fost plăcut,
Cum ai merge-ntr-o ... căruță.

Politică culturală și agricolă:

Rezistența prin cultură,
Iată-o vorbă des citată,
Dar n-ar trebui uitată
Nici cea prin agricultură.

Săraca Terra:

Frumoasa planetă Terra
Sub dictătura umană
Suferă, nealintată,
De-o imensă și grea rană.

*

Nu mi-e frică de tsunami,
Seismul nu mă-nspăimântă,
Nici vulcanul când emană,
Însă groaza mea adâncă
E mizeria umană.

*Lui Dan Puric, "Marele Mut" cum l-au numit și chinezii, actor (mim),
mai nou scriitor și orator, dar în primul rând, după părerea mea, o
mare conștiință națională și umană:*

"Mare mut" de pe la noi,
Îndeobște-i zicem mim,
E și-un mare vorbitor,
Iat-un paradox sublim.

Îl admir și-l prețuiesc pe acest om :

Cred că și voi deja v-ați
Dumirit că-n România
Unde domină hoția
Sunt și-oameni adevărați.

Prietenului Mihai Duruian, specialist în vopsirea electrostatică, aflat la un moment dat ca vizitator în Marea Britanie:

Ajunseși în Great Britain,
Vezi să nu te ia ostatic
Să te pună, la nevoie,
Sa vopsești electrostatic.

Colegului Dumitru Iliescu, provenit din satul Adâncă (Adâncata?):

Cât un stâlp de telegraf
E Mitică de înalt,
Să vadă ce se întâmplă
Pe tărâmul celălalt.

Fina mea Marie-Jeanne era la un moment dat la Piatra Neamț, orașul ei natal, i-am zis:

Marie-Jeanne în Piatra Neamț,
Liberă și fără lanț,
Se simte,-ndoială n-am,
Ca în sânul lui Avram.

*

Retrasă-n burgul natal,
Cu inima pustiită,
Susține pe plan local
Că n-ar fi căsătorită.

*

Sus la Piatra-i răsfățată
Ca și când ar fi iar fată,
Însă sper că n-a uitat
C-are acasă un bărbat.

*

Duce-și dorul și amarul
Sus în nord la Piatra Neamț,
Gândind totuși că-i mai bine
Mai la sud, chiar și cu lanț.

*

I-am mai zis:

De se uită și la alta
Bărbățul personal
Nu-ți mai face griji degeaba,
Înseamnă că e normal.

* * * *

La un moment dat finul meu cică ar fi găsit o soluție care, ungându-se cu ea pe cap, i-ar fi stimulat creșterea părului lipsă, am zis:

Sus la Vlazi e bucurie
C-a crescut păr pe chelie
Și-o să fie și mai mare
Când o crește- ... ntre picioare.

* * * *

La finii mei venea de obicei în vizită și familia Alboi, el avea preferință pentru culoarea verde și atunci am zis:

N-am luat costumul verde,
Revenind aici la voi,
Confiscată fiind culoarea
De-arhitectul V. Alboi

* * * *

Cu altă ocazie am constatat:

Un cuplu multicolor
Vine de lângă Obor,
El, Alboi precum se știe,
Violeta-a lui soție.

Variantă:

Salutăm cu mult onor
Cuplul de lângă Obor
Ce-și dezvăluie paleta
Într-un ton doar bicolor:
El Alboi, ea Violeta.

Câmpul vizual:

Avem orizont îngust
Cu ochii plasați frontal,
Nici vorbă de-un câmp mai larg
Precum are domnul Cal.
(Cu ochii în lateral).

Fiului meu Andrei împreună cu Anca și alți prieteni, aflați în excursie în Olanda:

Amintirile-ancestrale
Te îndeamnă ca să faci
Voiaje sentimentale
În țara unde sunt Dutch.

* * * *

Anca are unele temeri la urcarea în avion:

Anca, te cuprindea frica
Căreia-i veneai de hac
Dacă beai precum colegul
Un pahar de coniac

Unul din finii mei, inginer de meserie, la peste cincizeci de ani a devenit avocat înnodând tradiția familială: tata avocat, fiica lui avocat. I-am scris:

În context familial
Ai spart o tradiție,
Dar acum ai revenit
Printr-o mare-ambitiție.

*

Cristi Vlad felicitări
Pentru ce-ai realizat,
Îți zicem din răspuțeri:
Să trăiți domn' avocat.

*

Nu mai știu domnule Vlad,
Ba mă simt puțin stingher,
De-aci-ncolo cum te iau:
Avocat sau inginer ?

*

Evident acuma-ți cumperi
Și o robă și-o balanță,
Recuzita necesară
Când pledezi într-o instanță.

Confirmare că la începuturile omenirii se foloseau patru labe. Nici acum după mii de ani nu suntem perfect adaptați la mersul biped, ca dovadă deseale afecțiuni ale coloanei vertebrale pentru că acolo se concentrează toate eforturile.

Dacă ai dureri de șale
Asta este o confirmare
Că te tragi din animale
Care-aveau patru picioare.

Când o ții la verticală
Coloana te bagă-n boală.

Unui coleg care m-a avertizat că fac epigrame în timpul serviciului, i-am răspuns:

Nu e grav și nici prea trist
Că tu încă n-ai aflat,
Eu aici sunt angajat
Și pe post d-epigramist.

Într-un schimb de mesaje cu un prieten i-am zis:

Măi Băjescule, măi frate,
Să-mi trimiți texte rimate,
Într-o lume nu prea roză
Sunt sătul de-atâta proză.

* * * *

La un moment dat Nelu Băjescu și Cristina se întorceau dintr-o excursie în Grecia, la sosire le-am zis :

Bine-ați revenit Băjești,
Dragii noștri plimbăreți,
Confrunțați cu vechii greci
Acum sunteți mai isteți.

Despre o sticlă cu vin (bun):

Săraca sticlă, săracă,
Stă la colț și-i înfundată,
Are pleoștită moacă
Că nu e dezvirginată.

Despre un coleg Emilian Bușcă:

Cu părinți veniți din Olt
El declară dezinvolt,
Cu accent bucureștean,
Cum c-ar fi și el oltean.

(N-aprobăm acest concept,
Oltenii-s pe malul drept).

*

Umblă cu sacoșa-n spate
De e zi sau de e noapte,
Asta este dragii mei
Urmașa paporniței.

*

Avea o pompă de cositor.

Cu această pompă neagră
Care sugă cositor
Ești potențial pericol,
Pentru că în viitor
Ai putea să extragi sânge
Din sărmanul nost' popor.

*

Tânăr și cu patru copii, i-am zis lui Emilian:

Când scade natalitatea
Și la noi și peste tot,
Tu cu-ai tăi copii zburdalnici
Ești de-a dreptul patriot.

*

Cândva am făcut împreună o lucrare frumoasă la Institutul Cantacuzino, unde am cunoscut-o pe d-na Beatrice și fiindcă la un moment dat colegul Emilian s-a dus singur m-am alertat:

Mai nou la Cantacuzino
Nu mai mă ia de complice
Să rămână, evident,
Singurel cu Beatrice.

Și i-am mai zis tot pe tema de mai sus:

Măi amice, măi amice,
Te credeam un om integru
Nu la suflet așa negru :
Mi-ai luat pe Beatrice.

*

La un moment dat a încercat să-și lase barbă :

Crește barba și se-ndeașă
Chiar de-i vara secetoasă,
N-ai distrus ca alte nații
Sistemul de irigații.

*

Vara Emil își petrece concediul, împreună cu familia, în superbul peisaj de la Moeciu:

Pe tărâmul ca-n povești
Duce-și traiul Emil Bușcă,
N-ar veni în București
Nici amenințat cu-o pușcă.

*

L-am avertizat:

La Moeciu un' te duci
Fii atent că sunt haiduci,
Înarmează-ai tăi băieți
Cu arcuri și cu săgeți.

*

Hei Emile de la munte
Nu cumva să treci vreo punte
Căci inima îți tresaltă
Și-ai să cazi cu curu-n baltă.

*

Până la urmă orice vis frumos se termină :

Clanul Bușcă e în munți
În acel frumos etern,
Ce păcat că reveniți
Iar în groaznicul infern.

Unei firme, ProTehno, furnizoare de componente electronice, de Anul Nou:

Anul Nou ce va să vie
Să v-aducă bucurie,
Să vindeți piese cu stogu,
Nouă ne dați catalogu.

*

Vă dorim să prosperați,
S-aveți zeci de angajați,
Să vă-mpiedicați ades ...
De clienți bine'nțeleș.

Cu ocazia Anului Nou 2009 m-am gândit pentru toate generațiile:

*Pentru tinerii în **formare**:*

Să trăiți în fericire
În decorul planetar
Și pe drumurile vieții
Să vă dezvoltați plenar.
(Și-n suflet și-n buzunar).

*Pentru maturii **formați**:*

Voi aflați în floarea vârstei,
Așezați pe pedestal,
Sunteți pentru-ntreaga țară
Prețiosul capital.
(Și mintal și sexual
Și la lucrul manual).

Pentru vârstnicii în de-formare:

Anu-ntruna se-nnoiește
Numai noi îmbătrânim,
Să sorbim din plin dulceața
Anilor ce-i mai trăim.

Anul nou 2010

Un An Nou s-apropie
Și pe toți să ne găsească
Într-o notă optimistă,
Calmă și sărbătorească.

8 Martie 2010, despre voi, dragi femei:

N-am putea concepe lumea
Fără aceste creaturi,
Cea mai grațioasă formă
Din sânul veșnicei Naturi.

*

Sunteți voi în viața noastră
O frumoasă permanență,
Doar florile din grădină
Sunt cu voi la concurență.

Un sfârșit de an:

Sărbători preafericite
Vă doresc din inimă,
Necazurile ce le-aveți
Doar la cotă minimă.

2010, întâlnirea de 40 de ani la facultatea de Electronică :

Animați de nostalgie
Ne-ntâlnim mereu cu drag,
Anii tinereții noastre
Îi privim ca-ntr-un șirag.

*

Animați de nostalgia
Anilor de facultate
Să rememorăm "orgia"
Unor clipe neuitate.

*

Să veniți la patruzeci,
Nu lăsați pentru cincizeci,
Fiindcă e o vorba bună:
Ce-i în mână nu-i minciună.

*

Oferta de patruzeci
Acuma-i valabilă,
Nu puteți s-o amânați,
E irepetabilă.

*

Candidați la vârst-a treia
Cât mai des să ne-ntâlnim
Plecând, vai, de la ideea :
Începem să ne rărim.

*

Învățăm, ne pregătim,
Fără ca să ne grăbim,
Fiindcă vine-n mod fatal
Și examenul ... final.

*

Însă la examinare
Am fi foarte motivați
Ca în orice-mprejurare
Să fim declarați ... picați.

Variantă :

În orice sector din viață
Vrem s-ajungem eminenți,
La-ntâlnire doar cu moartea
Să rămânem repetenți.

*

Nu ne-nghesuim la moarte,
Fie viața cât de grea,
Fiindcă-oricum, fără tăgadă,
Vine "Doamna" și ne ia.

Moș Nicolae 2010:

Prieteni dragi de pretutindeni
Pregătiți-vă pantoful,
Doar puțin mai e și vine
Iar cu daruri multe Moșul.

*

Pregătești doar o pereche,
Evident de-ncălțăminte,
Fiindcă Moșu cu nuiua
Te-atinge dacă n-ai minte.

*

Or fi daruri consistente ?
E-o iluzie deșartă,
Noi trebuie să-nțelegem:
Criza pe nimeni nu iartă.

*

L-am putea-ntreba pe Moșu:
Simultan cum poa' să fie
Pe la oricare cu coșu ?
Asta numai el o știe.

(E o taină minunată,
Nu vom ști-o niciodată).

* * * *

Pentru cei cu numele Nicolae și derivatele (Nicoleta, Niculina, Nicu, Nae etc.):

Zic la toți, cum se cuvine:
La mulți ani și sănătate !
S-aveți succese depline
În demersurile toate.

Anul Nou 2011:

Dragi prieteni din Europa
Ca și de peste Ocean
Să trăiți din plin sincopa
Trecerii în Noul An.

*

Înc-un an se săvârșește
Din sublima noastră viață,
Să trăim cu-intensitate
Fiecare dimineață.

*

Așa scurtă cum e viața
Este o mare minune,
S-o “exploatăm” la maxim
Alegând doar cele bune.

*

Au avut grijă strămoșii
Să creeze frumuseți,
Viața noastră e prea scurtă
Ca pe toate să le-nveți.

De Sf. Ion 2011 am scris celor ”interesați”:

Dragi Ioni de pretutindeni,
Pozitivi sau negativi,
S-aveți multă sănătate
Și să fiți mereu activi !

Colegul nostru Lucian are o casă de vacanță pe un deal de la Comarnic, unde am fost invitați de mai multe ori. Cu aceste ocazii i-am scris:

Unde casa ți-ai plasat
Aeru-i rarefiat,
Când venim de Arminden
Luăm tub de oxigen ?

*

La vila ce-ai plasat
Acolo sus în deal
Ideal ar fi să vin
Călare pe un cal.
În această-mprejurare
Îți pun încă o întrebare,
Să-mi răspunzi fără-amânare,
Ai și grajdul în dotare ?

*

N-ai evaluat localul
Unde vom veni cu calul,
Să ne dai date concrete:
Cât revine-n margarete?

*

În ideea c-aș fi mers pe jos am zis:

Gâfâi greu și urc amarnic
Pe dealu' de la Comarnic
În speranța că-ntr-un an
O s-ajung la Lucian.

*

Cu casa în vârful de deal
Mă gândesc că bine ar
Folosi pentru colegi
Să montezi funicular.

*

O problema era și vremea:

O s-avem vreme frumoasă
Să putem ieși din casă ?

De nu știi nimic de vreme
Mă gândesc și chiar că te-aș
Sfătu să dai comandă
Tocmai la INMH *).

*) INMH – Institutul Național de Meteorologie și Hidrologie

*

*Totuși până la urmă ne-am hotărât să mergem cu mașina, dar erau
și acum incertitudini:*

Loc de-ntoarcere găsim
Sus in spațiul tău intim ?
Fiindcă-ți zicem: *au contraire*
Vom urca-n *marche-arrière*.

*

L-am prevenit pe Lucian:

E un act d-inconștiență
Să ne inviți la Comarnic,
Ai să te căiești amarnic
De-om contrăcta dependență.

dar el și-a asumat orice risc.

*

Până la urmă totul a fost frumos și ce speram s-a îndeplinit:

Acolo, de Unu Mai,
Ne-am simțit ca și în Rai
Uitând, chiar și momentan,
De-un infern bucureștean.

*

Avertizare pentru Lucian:

Fiind persoane importante
Să ne-ntâmpini ca atare,
Cu discursuri mai savante
Și cu pâine și cu sare.

*

Considerații despre casă și gazdele noastre:

Așezată-n vârf de deal
Nu poate fi decât castel
De-aceea, cu siguranță,
Bântuie stafii în el.

*

La castelul tău din coastă,
Așezat pe stâncă dură,
Ca și cavaleri veni-vom:
Cu lance și cu armură.

*

Așezați în vârf de deal
Sunt acolo ca străjerii
Și-anunță comarnicanii
Dac-atacă ienicerii.

*

Viața știți cum e și cu bune și cu rele, ca dovadă tocmai când făceam plimbările la Comarnic am pierdut un meci important la fotbal, mi se pare cu naționala Serbiei:

Invitați fiind la Comarnic
Bucuria ne petrece,
Numai c-am pierdut la fotbal,
Una caldă, una rece.

*

Fiindcă Lucian are trei nepoți superbi (pot fi altfel nepoții ?) nu puteam să nu remarc:

Ai o casă ca-n povești
Dar de stau și mă gândesc
Cei trei dragi nepoți ai tăi
Sunt de-a dreptul dar ceresc.

Și în general pentru noi toți aș zice:

Îmi închipui că nepoții
Pentru noi bătrânii, bieții,
După lungă așteptare
Sunt încununarea vieții.

*

La excursia din primăvară l-am văzut pe băiatul lui Lucian, Horia, cu o barbă deasă, în toamnă n-o mai avea, el spunându-mi că o poartă doar în sezonul rece, în concluzie i-am zis:

Cu barba sezonieră
Ușor lui Horia îi vine:
Atunci când se face vară
Barba-i cade de la sine.

*

Sus acolo cu colegii nu se putea, printre alte bunătăți, să nu degustăm și palincă:

Unică ca băutură
Neaoșa noastră palincă,
Căci rimează de minune
Cu apelativul “încă”.

*

La sfârșitul celor trei excursii făcute la Comarnic l-am întrebat pe Lucian:

Când dăm buzna peste voi
Înțeleg dezavantajul,
Acum întrebatu-te-oi:
Care este avantajul ?

Răspunsul lui Lucian a fost de-a dreptul emoționant:

*Avantajul meu, mă jur,
E că simt o bucurie
Când colegii împrejur
Se “scaldă” în veselie .*

În această împrejurare am concluzionat:

Făcând astfel de-afirmații
Într-o lume dezământată,
Parcă-mi vin și palpitații
Când aud nobila faptă.

Asta este-ncununare
Multelor vorbe ce spui,
Când aud că-ți dă-ncântare
Bucuria-aproapelui.

*

Lucian la serviciu se ocupă de nanotehnologii:

Nanotehnolog la bază,
La nivel de electron,
Sus acolo la moșie
E-un gigaamfirion.

*

*Tot la Comarnic colega noastră Rodica are o casă de vacanță dar
pe dealul de vizavi față de Lucian. Le-am zis:*

Lucian și Rodică,
Așezați pe câte-un deal,
Pentru a comunica
Tulnicul e ideal.

Unor colegi emigrați în Canada le-am scris:

Canada e mare, frate,
Vezi să nu te duci departe,
Stai pe lângă Montreal
Ca să nu te pierzi total.

*

Emigrantul în Canada
Are un program impus:
Cât mai repede să-și facă
Adaptarea lui la fus.

*

Bine-ar fi și în Canada
Doar în luna lui cuptor,
Iarna când cade zăpada
O iei jos spr-ecuator.

De o Sfântă Mărie le-am zis colegelor și prietenelor cu numele respectiv :

Să trăiți scumpe Mării
În pace și prietenie
Cât îți fi și îți trăi
În frumoasa Românie.

* * * *

Sau de Mărțișor:

Vă felicit dragi femei
Chiar acum de Mărțișor
Fiind voi pe-acest Pământ
Un neprețuit odor

* * * *

Tot de Mărțișor, 8 Martie 2009 :

Motto popular :

*Că nimica nu-i mai sfânt
Ca muierea pe Pământ.*

Menirea dumnezeiască,
Numită maternitate,
Vă dă aura solemnă
Cum nu-i alta în cetate.

*

Bărbații-s, chiar necesar,
În raport complementar
Cu voi frumoase femei,
Să visați mereu la ei.

* * * *

Alt Mărțișor:

Vă felicit dragi femei
Pe Pământ că existați,
Adorate permanent
De-amărății de bărbați.
Însă totuși nu uitați
Că voi existați, în fond,
Datorită lui Adam
Ce-a trăit cândva, odată,
Pe rotundul mapamond.

* * * *

*Pentru Doamnele și Domnișoarele cu simțul umorului mai scriu un
catren, absolut interzis a fi citit de cele fără umor deoarece există
pericolul de a-l lua în serios și atunci ce mă fac ?*

Vă iubesc scumpe femei,
Va iubesc nu numa' în gând,
Vă rog nu vă-nghesuiți,
Așteptați frumos la rând.

*Colegului Miha emigrat în Franța și stabilit în localitatea Eaubonne
(Apă bună) :*

La Eaubonne, *très inspiré*,
Ți-ai făcut așezământ
Intuind mai repede
Criza de-apă pe Pământ.

Variantă:

La Eaubonne te-ai așezat
Într-o căsuță cochetă
Intuind anticipat
Criza de-apă pe planetă.

*

Presupun că în Eaubonne
Aveți casă cu balcon
Și tu poți nestingherit
Să te-ocupi de pescuit.

Prietenului medic, Dadu Hagău, cu o constituție solidă:

Cum ești tu, masiv, puternic,
Mă gândesc la o adică,
Pacientul care-ți vine
Se vindecă și prin frică.

Când făceam 60 de ani m-am gândit să scriu:

Șaizeci ani am împlinit
Navigând cu-a vieții plută,
Dar găsesc că e cumplit
Să mai trag pân-la o sută.

*

Când ajungem venerabili
Vă invit la o agapă
Să petrecem dragi stimabili
Cu o minerală apă.

*

E greu, dar totuși n-am renunțat la suta de ani:

Când ajung la centenar
Vă invit să bem un kil
De vin roș de Murfatlar
În cel mai select ... azil.

*

Când suta voi fi-mplinit
Pe nimeni nu vreau să las
Și de-acuma vă invit
La chef sau la ... parastas.

*

Eu vreau să îmi țin cuvântul
Cu-ntâlnirea centenară,
Evident, preliminară,
E-aprobarea de la Sfântul.

*

Când o fi să fie sfârșitul zic :

Când o fi să îmi dau duhul
Cu mine iar veți petrece,
Mie mi s-a duce buhul
C-am rămas la toate ... rece.

De altfel înmormântarea este definită în felul următor: "este o ceremonie la care principalul interesat rămâne rece".

Mă gândeam că în viață se rețin îndeobște evenimentele ieșite din comun, cele normale se uită repede și atunci mă pun în postura unei gazde care n-a satisfăcut musafirii:

Plecând nesătui de-aici
Ne veți pomeni mereu
Cu-n alint instantaneu :
Rața-i dracu de calici.

La noi în București, și nu numai, lucrurile încă nu sunt în matca lor firească :

Plouă iar în capitală,
Toate străzile se spală,
Doar mizeria umană
Ne-obsedează ca o rană.

Colegului Radu Diaconescu, "tribunic" în exprimarea lui:

Totdeauna-ai fost simpatic
Iar acum fermecător,
De când ți-au venit nepoții
Tu ai dat în mintea lor.

Proaspăt pensionar am scris :

Mult mi-a plăcut la serviciu,
Sunt convins că mi-a priit,
Azi mi-am găsit noul viciu:
La pensie am ieșit.

*

*Moi je suis pensionar,
Fac acum o săptămână
Și constat, fără amar,
Că nu-mi vine peste mână.*

* * * *

*Colega Michaela Butta (Mihaela Diaconescu), aflată încă în
"câmpul" muncii, mi-a scris:*

*Dragă Radule Drăguș
Îți trimit E-mail acuz
Și-ți urez cu veselie
(Și cu-n pic de gelozie)
Fericită ... pensie .*

* * * *

Ce am constatat (ceea ce e cumva firesc) :

*Cele mai multe urări
De aici, din alte zări,
Când la pensie-am ieșit
De la fete le-am primit.
Gândesc c-ar fi nimerit,
Fiindcă inima-mi dă ghes,
Înc-odată să mai ies.*

* * * *

Apel :

*Dragi prieteni din toată țara,
Voi care încă munciți,
Să duceți cu sârg povara,
Pensia să mi-o plătiți.*

*(La drept vorbind nu e nevoie pentru că aplicăm principiul
contributivității).*

Fratelui Mircea în preajma nunții fiului Dan:

Socru mare, socru mare,
Mai ai puțină răbdare
Acuși vine-evenimentul
Și obții și documentul
Ce-atestă irefutabil
Că ești socru veritabil.

* * * *

Stabilit în Luduș i-am zis:

După multă vreme mi-s-a
Răsturnat și mie fisa
De ce stă Mircea-n Ludúș ?
Păi rimeaza cu Drăguș.

Pentru alt Mircea, neam cu mine, stabilit în Suedia. Având și o ambarcațiune i-am zis :

Mircea ești și marinar
Dar să fii prevăzător,
Pe lângă Cercul Polar
E util și-un spărgător.

(Și poate-ar fi bine, chiar,
Să-ți iei unul nuclear).

*

Îți scriu încă un catren
Și te-ntreb justificat:
Fiind acolo așezat
De ce nú-ți cumperi un ren ?

*

Ai anticipat corect,
Urcând pe emisferă,
Că vine pericolul
Efectului de seră.

Unui coleg bășcălios (bășcălia distruge Romania) :

Faci matale ca românul
Ce-și bagă picioru-n toate,
Dar mă-ntreb cu consternare:
Să mai creadă-n ceva, poate ?

*Prietenului Mitică, vecinul meu de cartier, doctor cu preocupări
inginerești:*

Să trăiești frate Mitică,
Vecin din Pantelimon,
Îți doresc o viață lungă
Mâncând carne de somon.

* * * *

Nedumerire:

Pe Bădilă zis Dumitru
L-adresez puțin stingher,
Cum să-i zic chiar că nu știu :
E doctor sau inginer ?

Unui fost coleg de la una din firme, Ștefan, pensionar vechi și cu o statură impetuoasă, care ne mai "omenea" uneori cu un vin bun:

Nea Simi vulpoiul
Ne dă vinul cu țoiul,
Noi am vrea de bună seamă
Să bem vinul la stacană.
(Ca la cramă)

*

Pofticios, gurmand de top,
Asta e realitatea,
Prin Simí umanitatea
A ratat un protopop.

Variantă :

Dolofan ca o mascotă,
Asta e realitatea,
Cu Simí umanitatea
A ratat un mare popă.

* * * *

Domnul Simi (de la Simionescu), crezând că cuvântul "mascotă" ar avea conotații negative (ceea ce nu-i adevărat) s-a supărat și chiar mi-a scris :

*Am cunoscut un mare om
Care era și mare domn
Și-acum mă mir în sinea mea
Ce-o fi avut cu mutra mea ?*

*Dacă semăn cu un popă,
Dolofan ca o mascotă
Câte zile oi mai avea
Nu va lua vin din mâna mea .*

* * * *

Nea Simi se aștepta doar la texte laudative și atunci i-am zis :

Nea Ștefane, prinsu-v-ați ?
Nu fac ode la bărbați,
Muza mea, atât cât este,
Mă inspiră la neveste.
Eu fac numai epigrame
La comandă sau spontane.
Epigrama, prin natură,
Este o înțepătură,
Și cum țepii, frate, dor
Rezistă cine-are umor.
Dacă nu mai rezistați
Vă rog mult nu insistați !

*

*Totuși nea Simi mai aducea din când în când câte o sticlură de vin,
uneori chiar foarte bun, ceea ce a mai schimbat situația :*

Dar să revenim puțin,
Discutăm problema "vin".
Nimeni frate dintre noi
N-a murit fără un țoi,
Dar de-o fi și-o fi să fie
Într-un act de nebunie
Și vă prezentați cu oala
Atunci schimbăm socoteala:
Ridica-ți-om osanale
Pe plăcerea dumitale,
Dar nu dăm o garanție
Că vreo țeapă n-o să fie,
De s-o rătăci vreun cui
E riscul demersului.
În viață totu' e risc,
Dacă urci sau nu un pisc,
Depinde ce scoți pe plisc,
Chiar de manevrezi un pix
E risc, domnule, e risc.

*

Totuși până la urmă am hotărât să ne împăcăm, cel puțin eu :

După orice supărare
Va să vină o-mpăcare,
Dumneata cu chihlimbarul
Eu contribui cu paharul.

*

I-am mai zis:

Om volubil, cu talente,
Gustă vinurile alese,
Nea Simi, eminate,
E-autentic om de ... mese.

* * * *

Colega Fana a făcut următoarea remarcă:

*Dacă zilnic primiți "cotă"
De agheasmă de la Simi,
L-ați făcut cu drag mascotă
Și la "cotă" sunteți primii .*

La scurt timp după marea revoluție anticomunistă din Decembrie 1989 și marea contrarevoluție din Ianuarie 1990 ziarul România liberă a propus un concurs de epigrame cu tema "Pe Dunăre de-ar curge vin". Eu am expediat următoarele epigrame (premiul mi-a fost trimis prin poștă dar încă n-a ajuns) :

Hai la Istru cu grăbire
Să-l secăm dintr-o sorbire.
Eu propun un caz acut :
Să curgă vinul doar pe Prut.

*

Privea un bou înmărmurit
Cum fluviul tot noi l-am sorbit.

Morala :

Ce știe boul
Cum se aplică embargoul.

(A fost o perioadă când s-a instituit un embargo pentru navigația pe Dunăre)

*

Din păcurari și-agricultori
Ne-am face toți navigatori
Să fim așa în veci de veci
Și n-am mai da flota la greci.

*

Ar fi păcat și nici un beneficiu net,
Declar aici cu titlu preventiv,
Din faima de-a se fi născut poet
Să preschimbăm: românul s-a născut bețiv.

*

Degeaba curge vin pe râu
Aici în spațiul carpatin,
Precum afacerea la grâu
Ajungi să bei tot vin străin.

Variantă:

Degeaba curge vin pe râu,
E iluzoriu acest aport,
Precum afacerea la grâu
Ajungi să bei vin din ... import.

*

„In vino veritas“, concis,
Spunea proverbul la romani.

Concluzie:

Acces la fluviu interzis
Cam ... patruzeci de ani.

Colegului meu de liceu Iustin, profesor de limba română în comuna noastră:

Practicând literatura
Simultan cu-agricultura,
Iustin, ca o bună gazdă,
S-exprimă brazdă cu brazdă.

La ideea că eu mi-am propus să trăiesc nouăzeci de ani fratele meu Mircea m-a luat peste picior, i-am răspuns:

Moar-oricine când o vrea
Că doar n-o trăi în veci,
Dar tu ce-ai cu mine frate
Dacă eu vreau nouăzeci ?

Pe fosta colegă de serviciu Ioana-Izabela, care semnează îndeobște Iza, am rugat-o:

Ioana scumpă te implor
Să nu mai semnezi cu Iza
Cel puțin un anișor
Că rimează crunt cu criza.

Din păcate rugămintea e valabilă mai mulți ani.

Colegului Viorel Berar, profesor universitar la Timișoara, care la o întâlnire aniversară la Liceul din Turda a adus un vin bun de Recaș :

Mult iubitul nost' Berar
Eu n-aș zice că nu aș
Mai bea un vin de Recaș
Și te-aș alinta "vinar".

La un moment dat apăruse gripa aviară, eu nu m-am vaccinat :

Eu acuma sunt un moș
Nu pot fi deci un cocoș
Și nu văd la o adică
La ce bun vaccin de gripă ?

Colegului Ioan Gășpărel, în schimbul unui serviciu, i-am promis :

Și ți-oi da drept recompensă
Un butoi cu țuică densă,
De-aia bună cu mărgele
Să te delectezi cu ele.

Fostului coleg László Katona (din păcate a decedat), care la peste șaiszeci de ani avea o dantură impecabilă:

Cu dantura lui prea faină
Ce n-o are orișicare
Katona visează-n taină
La o nouă re'ncarnare.

*

Și fiindcă folosea des apelativul “maestre” i-am zis:

Nu mai folosiți “maestre”,
Astă vorbă foarte cultă,
Echivalent, după Arghezi,
“Cu scârpizarea porcului pe burtă “.

La un moment dat patronul firmei de unde m-am pensionat ne-a dus la o bere, pe cei din grupa inginerilor electroniști, în ideea de a consolida spiritul de echipă (“team building”). I-am zis:

Domn’ Sorin dacă îți pasă
Și echipa o cultivi,
Fii atent să nu îți iasă
O echipă de ... bețivi.

Totuși:

S-a stabilit, s-a demonstrat,
Treaba asta nu-i o glumă,
Că echipa se-ntărește
Pe terasă, la cârciumă.

*

Și-i o taină nepătrunsă
De o minte omenească,
O echipă trebuie unsă
S-aibă șanse să trăiască.

* * * *

Când era în excursie în Spania i-am scris:

Sorin te rog nu uita
Când te-ntorci în Metropolă
Să-mi aduci din Spania
O simpatică creolă.

La venirea celui de-al treilea mileniu mă gândeam :

Cumpăna dintre milenii
E o vorbă goală-n fond,
Omu-și ia false repere,
Timpul curge uniform.

Odată prietena Cristina I. B. a călcat rău:

Ți-ai scrântit recent piciorul,
Temporar e-un handicap,
Dar secretul este-n viață
Să nu te scrântești la cap.

*Doctoriței de familie Doina Dâmboviceanu, după o lungă așteptare
la ușa cabinetului:*

Stau la rând la doamna doctor
Cu convingerea concretă
C-o să plec în astă seară
În mână cu o rețetă.

*Fiind odată în concediu am ajuns și la Măldărești, lângă Horezu,
unde am vizitat atelierul olăriței Simona Ungureanu. I-am scris prin
poștă (am emoționat-o):*

Olărița din Horezu,
Bântuită de himere,
Frământând lutu-n unghere
Și-a-mplinit artistic crezu.

*

Cufundată în tradiții
În plină modernitate
Scoate noi și noi ediții
De vase frumos ornate.

*

Își caută în lut astâmpăr,
Dintr-o chemare ancestrală,
În care-și va găsi odihna
Când va veni clipa finală.

Acum mai mulți ani, fiindcă aveam probleme hormonale, trebuia să fac o operație destul de complicată la glanda hipofiză. Medicii au hotărât că este preferabilă iradierea, era vorba de o iradiere în doză unică dar foarte intensă, care era echivalentă cu o operație, de aceea se numește "gamma knife". O asemenea expunere, mai ales că se face în zona capului, focalizarea perfectă este absolut necesară, în caz contrar pot fi iradiate zone colaterale și ieși de acolo mai vesel. Focalizarea se face cu ajutorul calculatorului, cu explorarea RMN și cu ajutorul unui cadru metalic prins cu șuruburi pe craniu (vă dați seama ce "plăcere"), acest cadru metalic, solidar cu craniul, folosește ca o referință geometrică necesară procesului de focalizare. În timp ce se efectua iradierea, timp de câteva minute, am început să recit în gând diverse poezii pe care le știam în ideea de a mă convinge că nu-mi sunt atinse anumite zone din creier care să mă afecteze negativ, ca să nu zic catastrofal, se pare că n-am fost atins. Când am ieșit din instalație mi-a venit în cap (consecință a iradierii ?) următoarea epigramă pe care i-am spus-o doctorului:

Stau aicea prins în fiare
Bombardat cu mulți fotoni
În speranța că odată
Voi scăpa și de hormoni.

Doctorului i-a plăcut epigrama, și-a chemat asistenta ca să-i dictez textul în ideea de a-l afișa pe peretele camerei respective.

Colegului Ioan Chiș:

Când era odată june
Domnu Chiș mânca la prune
Dar acum are-o carență:
Folosește doar esență.

Într-o vreme îmi făceam dinții la cabinetul dentar aflat chiar la parterul blocului meu. În special la început, la fiecare ședință cu doctorița Elisabeta Tache veneam cu o epigramă:

Mă împunge, mă străpunge,
Parcă nu îi mai ajunge.
Sper să meargă totul strună
Și-n final o treabă bună.

*

Îmi intră-n dinți la rădăcină
Pe fond de muzică-n surdină,
Eu mă chinui, sunt în febră,
Să-mi dea muzică funebră !

*

Să trag tare la măsea,
Vorba asta mi-ar plăcea,
Ghinion, treaba e tristă,
De măsea trage-o dentistă.

*

Când dă de mine-n cartier
Îmi face-n gură un șantier
Și-și mișcă sculele cocheta,
Ea, doctorița Tache Veta.

*

Urma să facem și o mică petrecere la cabinet:

Ne-am clătit destul cu apă
Și de-aceea vă previn
Că urmează o agapă
Când ne vom clăti cu vin.

*

După atâta tevatură
Cu lucrări de anvergură
Constat când mănânc friptură:
Nu mai am gol în dantură.

*

Că te fură, nu te fură,
Farmecul unei dentiste,
Trăiești clipe, poate triste,
Căci rămâi un cască-gură.

*

Intră Veta pe canale
Apelând la arsenale,
Conștientă, evident,
C-o să dea de pacient.

*

Cu o-ntreagă panoplie
Intră Veta pe canaluri,
Zăpăcit e pacientul
Și transpiră valuri, valuri.

*

Cu intrarea-n Europa
Se anunță zile grele
Și cu greu o să fac față
De n-am dinți, de n-am măsele.

*

Mult mi-e dor și mult mi-e jele
După dinți, după măsele,
Dar acum sunt fericit,
Dentista m-a-ntinerit.

*

Mai stăteam și la rând:

Stau la coadă ca un bleg,
Parc-aș sta pentru plăcinte,
Când de fapt cu ce m-aleg ?
Atac furibund la dinte.

*

Se scutur frunzele în vîi
Și nopțile sunt tot mai lungi,
Mă uit în ochii castanii :
De ce mă-mpungi, de ce mă-mpungi ?

*

Intră Veta pe canaluri
Înarmată până-n dinți,
Mai stârnește chiar și valuri,
Te scoate complet din minți.

*

La terminarea unei lucrări :

Ne-am chinuit și ne-am distrat
De-a lungul multor săptămâni,
Aplaudăm acum din mâini:
Spectacolul s-a terminat.

*

Am mai făcut și pauze:

Am primit mesaj aseară
Într-o bună circumstanță,
Mi-a spus că sunt în vacanță,
Bineînțeles dentară.

*

Se scutur frunzele de nuc
Și facem toamnei temenele,
Frumoase zilele se duc
În timp ce-n gură-mi cresc măsele.

*

Epigrama de nu-mi vine
Nici s-atinge de dantură,
Vina însă mi-apartține:
N-am știut să tac din gură.

*

Din a mea copilărie
Cu dinții am suferit
C-am ajuns la nesfârșit
De dentiste dor să-mi fie.

*

Trage Veta la măsea,
Chiar cu multă frenezie,
Dar nu e alcoolică
Ci dentist de meserie.

*

La o "avarie" i-am telefonat:

Am un dinte cu pivot
Care a sărit din loc,
V-aș ruga să-mi indicați
O soluție ad-hoc.

*

Catren în stil popular:

-Hai mândruțo să-ți țuc gura
Că mi-am pus recent dantura.
-Gură nu ți-oi da bădiță
Că mă-nșeli cu-o doctoriță.

*

Am băgat degetu-n gură
Și constat că am dantură,
M-am mirat de-astă minune,
Am iar față pentru lume.

*

Cu perucă și proteză
Mă plimb mândru pe faleză,
Devin tânăr ca aceia,
Evident, de vârsta a treia.

*

Înainte de fabricarea protezei se ia așa numita amprentă, m-am speriat:

Auzit-am că aci
Mi se va lua amprentă,
M-a prins frică violentă
C-o s-ajung la SRI.

*

Mult simpatica dentistă
Mă înțeapă în gingie,
Nu se lasă și insistă
Și-mi zice că mă mângâie.

*

O Doamne, cum te implor,
De ce dinții nu mă dor ?
Am acum un mare dor
De dentista ce-o ador.

*

Politețe:

Chiar de ține de natura
Unui act mai de bravadă,
Când îmi văd dentista-n stradă
Cu respect îmi scot dantura.

*

Cu penseta pusă-n gură
Tot mai scoți câte-un cuvânt,
Dar acasă la nevastă
Niciodată nu prinzi rând.

*

Închizi ochii, deschizi gura
Dacă îți repari dantura,
Să nu faci cumva pe dos
Că te-alegi cu ochiul scos.

*

Multă artă, multă știință
Trebuie într-o ființă,
Căci nu orice creatură
Îți plantează dinți în gură.

*

Privesc în mână la doctor
Lucioase sculele de fier
Și zic, legat de-acest decor,
Că am în gură un șantier.

*

Veta Tache la mânie
Ca-ntr-o cruntă reverie
Cu întreaga-i panoplie
Dă atacuri la gingie.

*

Mi-a pus Veta dinți frumoși,
Tare mă mândresc cu ei
Fiind-acuma motivat
Să zâmbesc larg la femei.

*

Pe fotoliu la dentist,
Fie muncitor, artist,
Făr-uimirea să ne pască
Devenim toți gură-cască.

* * * *

Și acum o epigramă a unui autor necunoscut, legată de subiectul nostru stomatologic, este vorba de emblema (sigla) unui cabinet dentar:

*Doctore stomatolog
Ți-ai ales drept cadru gura,
De erai ginecolog
Unde îți plasai figura ?*

* * * *

Acum fiindcă trecurăm la medicii ginecologi zic o vorbă (de la un medic stomatolog) despre ei: se zice că doctorii ginecologi ar fi stomatologi trecuți la munca de jos.

Odată trimiteam pe E-mail un mesaj cu calcularea “obscură” a pensiilor de către guvernanții noștri, o colegă îmi zicea că și-a chemat în ajutor și soțul pentru a reuși să descifreze împreună încâlcitele calcule. I-am zis:

*Soțul ți l-ai invitat
Să vină la descifrat,
N-ar fi fost mai adecvat
Să-l fi invitat în pat ?*

Într-un cântec popular se zice :

*Nime'n lume nu se-nșală
Ca fecioru ce se-nsoară.
Cât ești tânăr și holtei
Te duci seara unde vrei.*

Eu atunci m-am gândit :

Vezi, folclorul ne învață
Cum să ne mișcăm în viață,
Dar nu știm cum se explică
Că-n final feciorii pică.

Acum câțiva ani mergeam spre Ardeal cu trenul, în Gara de Nord mă urc în tren, intru în compartiment și aștept să plece trenul când la un moment dat cine credeți că intră: Ana Blandiana. Era însoțită de două colege și mergeau împreună la Cluj la Universitate unde aniversau un număr de ani de la terminarea facultății de filologie. Evident că nu aveam ce să discut cu ea, eu fiind un ilustru necunoscut iar ea o ilustră cunoscută dar, că de multe ori mai vine și un “dar”, mi-a venit în cap un catren și i l-am zis :

E o mare bucurie
Să mergi în tren cu Ana
Dar de-a dreptu-o nebunie
Când Ana este Blandiana.

Din acel moment s-au dezlegat limbile, s-au rupt barierele tăcerii și Ana Blandiana a povestit (inclusiv mie, evident) o mulțime de întâmplări din viața ei politică de după Decembrie 1989. A vorbit despre Alianța Civică, despre relațiile ei cordiale cu Corneliu Coposu, despre propunerea candidatului la președinție din partea Convenției Democratice, despre Muzeul Memorialul Durerii de la Sighet, și asta timp de vreo opt ore cât a durat călătoria comună. În ce mă privește cred că Ana Blandiana intră în istoria poporului nostru din trei motive principale: mare scriitor, fondatoare a Alianței Civice după Revoluție, fondatoare împreună cu soțul ei Romulus Rusan (și cu fonduri europene) a Memorialului Durerii de la Sighet. Memorialul Durerii este amenajat în fosta închisoare de la Sighet, unde au murit în chinuri groaznice personalități ilustre ale neamului românesc, Iuliu Maniu, istoricul Gheorghe Brătianu și mulți alții. Am vizitat Memorialul Durerii, acolo sunt ilustrate cu documente reprezentative ororile comunismului, nu numai la noi în țară ci și în Europa de est. După părerea mea la Sighet ar trebui dusă în pelerinaj toată populația țării.

Traseul de la București până la Câmpia Turzii l-am considerat cea mai frumoasă călătorie a vieții mele, cum de altfel i-am declarat la coborâre și Anei Blandiana.

Acum câțiva ani prietenii de la Lyon din Franța, Olga și Mihai Macovschi, îmi comunicau că sunt foarte ocupați întrucât își reconstruiau casa. Pionul principal fiind Mihai, i-am zis:

Ahtiat și foarte grav
Să-și facă casa palat
Macovschi-i acum zugrav
Și-i foarte preocupat.

*

Implicat în zidărie,
Montat țevi, montat console,
Îi vom zice -n veselie
Meșterul zidar Manole.

*

Pe Olguța am avertizat-o:

Fiind alături de Manole
Să fii tare fericită
Și să-ngâni într-una OLE
Nu cumva să fii zidită.

Variantă:

Stai departe de lucrare,
Cu atenția sporită,
Căci n-ar fi nici o mirare
Acolo să fii zidită.

Odată veneam cu o mașină din Delta Dunării unde avusesem o lucrare în colaborare cu un institut din București. Din partea institutului erau, în față, șoferul Lică și inginerul Bătrînescu.

Trage Lică, trage vere,
La volan cum știe el,
Bătrînescu tot la fel,
Însă bere după bere.

Prietenul Cosmin, căsătorit cu câțiva ani în urmă, a pregătit pentru nuntă împreună cu soția lui un frumos dans, fiindcă fusesem și eu invitat i-am zis ulterior :

La frumoasa voastră nuntă
Mi-am dat seama drag Cosmin
C-ai ratat în a ta viață
Un destin de balerin.

În urmă cu câțiva ani am avut o colaborare frumoasă cu Politehnica București în realizarea unui aparat, atunci l-am cunoscut pe profesorul Anton Micu și pe unul din colaboratori, Lucian Bogatu, căruia i-am scris :

După-al dumneavoastră nume
Sunteți chiar predestinat
S-ajungeți în astă lume
Om prosper, foarte bogat.

* * * *

Colaborarea consta în construirea unei platforme de forță pentru evaluarea modului cum calcă omul în vederea unor eventuale corecții. Mă gândeam:

La platforma cea de forță,
Nu vreau să bag vreo vină,
Are oare relevanță
Când calcă o balerină ?

Mai demult citisem în presa autohtonă un articol, n-am reținut autorul, în care se vorbea de o anumită carență în arta noastră spre deosebire de alte țări europene, printre care Italia și Franța, și anume era vorba de nudurile puține din pictura și sculptura românească datorită (în concepția autorului) femeilor noastre, care au fost prea pudice. Unele colege, cărora le-am transmis această informație, au încercat să invoce anumite scuze, le-am zis:

Fel de fel de explicații
Vreți acum să îmi impuneți,
Însă Arta este-n criză
Fiindcă nu vreți ... să v-expuneți.

* * * *

Acum vine finalul triumfal. La un moment dat Mihaela, colega din Canada, a trimis un mesaj în care se vorbește de controalele severe care se vor face în aeroporturi, se merge până la despuierea totală a călătorilor. Soluția deja mi s-a revelat:

Arta noastră e salvată
Cu frica de teroriști,
Vom plasa-n aeroporturi
Pe post de control artiști.

Odată scriam despre culoarea roșie a siglei firmei CALORIS, ultimul meu serviciu:

În lumea veselă sau tristă
Nuanțe de culori există
Precum e roșu-nchis, deschis,
Dar și roșu de CALORIS.

Odată, nu mai știu la cine și când, am văzut în baie un sul de hârtie foarte lung :

Când mă uit la ácest sul
De hârtie, *bien sûr*,
Mă întreb : o fi având
Un așa de mare *cūr* ?

Acum câțiva ani prietenului Dan Golcea, doctor în Elveția, îi vin în vizită două prietene din Dacia, Luminița și Doina :

Ce faci Dane, vrei nu vrei,
Ai pe cap două femei,
El îmi zice : *pas de problème*,
Încerc să îmi fac harem.

Cu mulți ani în urmă, fiind la Institutul Național de Metrologie, ies din camera mea și mă duc vizavi în laboratorul mare, orientat spre nord, deoarece era vară și o căldură toridă. Mă așez la masa colegei mele Tinața, plecată în concediu, și ce văd: o ascuțitoare sub forma unui elefant în doua culori cu orificiul de ascuțire plasat în DOS (Disk Operating System). Îi las pe masă un bilețel cu un text dictat, bineînțeles, de elefant :

Mult stimată domnișoară
Meditând în fapt de seară
Eu, elefantul bicolor
În taină poate te ador,
Exprim regretul meu profund:
De ce-mi băgați creioane-n ... fund ?

Colegului Alexandru Bălănescu; după o revedere de aproape douăzeci de ani l-am întrebat:

Sandu, tu în studenție
Aveai păr negru, frumos,
Te întreb : ai vreun folos
De când te porți cu chelie ?

Prietenului Valer Gligan din comuna Sălciua (Munții Apuseni), posesor al unei mici crame în grădina de lângă casă, îi ziceam odată :

Mă invită domn' Gligan
În fiefu-i sălcian,
Nu-l refuz, de bună seamă,
Dacă mă cazează-n cramă.

Dă-dăm mult, mai dă-dăm mult, vorba lui Caragiale (inspirat probabil de limbajul bucureștean), făcusem o operație destul de grea, la reanimare și o perioadă după, am fost asistat de trei fete, Gabi, Lenuța și Cristina, cărora le-am zis:

Mai demult în l'hôpital
Când eram un "mort letal",
Ga, Le, Cri, aceste grații,
M-au redat românei nații.

La acțiunea de mai sus participase și colegul Stelică, dar el n-a încăput în acest catren, în orice caz îi mulțumesc și lui.

Vecinul meu Victor a rămas într-o zi fără ziar:

Vai săracu domn Galiussi,
Îmi inspiră multă milă,
Azi a rămas fără presă
Și-o să bea cafeaua-n silă.

Fiind la un moment dat în spital, am cunoscut un domn simpatic și interesant, Anastasescu. Era arhitect-pensionar dar și fost jucător de rugby, după Revoluție a reușit să-și recupereze moșia de la Voinești, moștenire de la părinți (casă, pădure și livadă). Am ajuns să-l vizitez, dar din păcate a decedat ulterior.

Cunoscut-am în spital,
Chiar în patul lângă mine,
Un domn foarte original.
În tot răul e și-un bine.

*

Ca rugbist adevărat
A culcat multe baloane,
La fel o fi procedat
Și cu dragile cucoane ?

*

Ciudată mingea ovală,
Ba o culcă , ba o scoală.
Mă gândesc la o adică
Bine e că nu-i cubică.

Acum câțiva ani, fiind plecat într-o excursie prin Europa, am scris în autocar:

Mulțumim firmei Vacanța
Că ne-a dus cu busu-n Franța,
Reproșând cu vehemență
Că ne-a creat dependență.

*

Ghidei noastre Corina i-am zis :

Ce ne-a chinuit Corina
Alergați pe-a Franței hartă,
Însă lucru-i explicabil :
Sacrificiul pentru artă.

*

O doamnă din autocar, care stătea chiar pe scaunul din fața mea, printr-o manevră necontrolată (sau poate deliberată ?) mi-a atins piciorul:

Și-acuma-s prins de fior
Căci din față-a mea vecină,
Din greșeală sau pricină,
Mi-a pus mâna pe picior.

*

La un moment dat altă doamnă din autocar avea nevoi fiziologice stringente, a strigat la șofer să oprească cât mai repede. Eu atunci am scris catrenul de mai jos, dar m-am abținut să-l mai citesc în fața asistenței:

O doamnă din grupul nostru
Chiar a fost aproape gata
Să facă pipi pe ea:
Probleme cu prostata ?

Prietena Rodica, originară din Piatra Neamț, mi-a cerut să-i scriu un epitaf după aceea a vrut mai multe, și iată ce a ieșit:

Motto:

Cu morții eternitatea se naște și durează.

Mi-a cerut recent amica
Ca să-i fac un epitaf,
Eu ți-l scriu dragă Rodica
Când o fi să te faci praf.

*

Mult iubita ea viața,
Toate florile, verdeața.
Dintre flori, dintre tulpini
S-a retras la rădăcini.

*

Stă-n pământ la Tărtășești
Rodica din București.
I-a plăcut mult să colinde
Acu oasele-și întinde.

*

Mi-a fost atât de greu să mă despart de voi,
Ne revedem la Judecata de apoi.

*

Tare glia mă apasă,
Simt că oasele mă lasă.
Vă implor, călcați alături,
Îmi ajung a mele pături.

*

În adânc stă o nevestă,
Una ce-l ținea pe Chiș,
A căzut de pe afiș
Și în veci aici adastă.

*

Stau aici în patru scânduri
Și mă trec atâtea gânduri,
Dar un gând mă bate anume :
Ce-ar fi să mai ies în lume ?

*

Cu atăta sărăcie
Nu-i rentabil nici să mori,
Preferam o veșnicie
Cu necazuri și feciori.

*

De-un mileniu, e pe-aproape,
Stau-ntr-una și mă rog :
Poate-o da să mă dezgroape
Un tânăr paleontolog.

*

N-aș zice că n-am ispita
Când o fi și-o fi sorocul
Și va să se stingă focul:
Să fiu dusă la Antipa.

*

Oasele tare mă dor
De-aceea pe viitor
Vă implor și vă și scriu:
Faceți arcuri la sicriu.

*

Ca mai ieri, alaltăieri,
Sus eram, vă zic iubiți:
Aicea nu vă grăbiți
Că-i pericol de mineri.

Vă amintiți mineriadele de după Revoluție.

*

Mult iubit-am florile,
Parfumul, culorile,
Acuma mă mulțumesc
Rădăcini când întâlnesc.

*

Vreun cutremur pe la porți
De vă dă fiori și teamă,
Acesta de bună seamă
E strănutul de la morți.

(Doamne ferește
Să strănute toți odată,
Multă lume și-ar da duhul
Pe la fiecare poartă.)

*

Mult iubit-am eu bărbații
De la noi și de-alte nații,
Acum stau în conservare
Pân' la altă re'ncarnare.

*

Stau aici de-o veșnicie
Dumnezeu oasele-mi ție
Să vă fie mărturie
C-am fost și eu cândva vie.

*

Stau aicea împietrită,
A trecut o veșnicie,
Presiunea e cumplită
Și mă simt ca o felie.

Variantă:

Stau aicea împietrită
Într-o veșnică incintă,
Presiunea e cumplită
Și mă simt ca o plăcintă.

*

Când eram mai tinerică
Urcam sus la Pietricică,
Dar acuma, nu-mi convine,
A ajuns piatra pe mine.

*

Când eram tânără, iată,
Eram tare faină fată,
Dar mai nou, calificată,
Trag în mină la lopată.

*

Stau la Piatra-n cimitir
Cu deranj de mii de ori
Când îmi vin vizitatori,
Le transmit: haide sictir.

*

Mult în viață m-am plimbat
Înspre Sena, înspre Prut.
Am făcut tot ce am vrut
Dar acum am capotat.

*

În viață mâncam măcriș,
L-am avut bărbat pe Chiș,
Dar acuma, din pietriș,
Privesc lumea pe furiș.

*

Încastrată-adânc în piatră
N-am nici griji, nu am nici vatră.
Tot mai bine înainte
Chiar cu griji, luați aminte.

*

Am o voce înfundată
Și mă simt mereu frustrată.
Lasă bre, nu fi mirată,
Că ești prinsă-adânc în piatră.

*

Îngropată-adânc în sol
Fredonez în cheia sol,
Tare-aș vrea să mă mai scol
Ca să dau cu sapa-n sol.

*

Am avut pământ în sat,
Cu drag mult l-am cultivat,
Și acuma, sunt convinsă,
El la sân mă ține strânsă.

(Ce nu îmi convine mie,
Că mă ține-o veșnicie.)

*

Jos aicea, descarnată,
Foarte greu găsești dovezi,
Dificil să decelezi,
Dac-am fost băiat sau fată.

*

Jos aicea la subsol
Bem într-una la alcool
Și-nghițim fără rezervă
Căci alcoolul ne conservă.

*

În pământ eu nu mă plâng,
Hainele nu mă mai strâng,
Oasele îmi stau lejere
Și n-am treburi menajere.

*

Pensiunea din subsol
Servește doar bere Skol
Și în veci nu mă mai scol,
Nici frecată cu alcool.

*

În raport cu voi, măi frate,
Aici toate-s inversate :
Sus vezi cărnuri dezosate
Aici oase descarnate.

*

Ca fiziciană a lucrat o viață întreagă în laboratorul unui spital.

Multă vreme-a studiat
Fizica-organismului,
Dar pe veci s-a dedicat
Fizicii Pământului.

* * * *

M-a rugat Rodica să-i fac epitafuri și bărbatului personal, el n-a fost încântat de această idee, dar nu m-am putut stăpâni dacă ea așa a ordonat.

M-a fascinat mișcarea
Și muntele și marea,
Dar acum, sincer să fiu,
Nu mă mișc nici în sicriu.

*

Nelu Chiș în viața lui profesională s-a ocupat de laseri:

Laserii m-au ajutat
Să-mi fac mormânt aliniat
Și-ntr-un perfect paralelism
Pe veci oscioarele-mi întind.

*

Țara mult am colindat
Din Moldova în Banat,
Sunt acuma îngropat
Și perfect stabilizat.

*

După '89 a făcut politică țărănistă (creștină și democrată).

Mult iubit-a el partidul,
Nevasta, sticla, lichidul,
Apărat de ploi și vânturi
Stă fixat în patru scânduri.

*

M-am bucurat în a mea vreme
De casa mea și de vecini,
Acum din rațiuni supreme
M-am stabilit la rădăcini.

* * * *

Concluzie finală :

Trupul este ca un leșt,
Sufletul ceva celest,
În final când se separă
Zicem: *Adieu* povară.

Mi-am fabricat și eu două epitafuri, pe care îl voi pune pe cruce încă nu m-am hotărât.

Mai cu vorbe, mai cu glume
M-am retras pe ceea lume,
Vă aștept confrăți iubiți
Dar insist : nu vă grăbiți.

*

Și fiindcă eu, alături de muzica simfonică, iubesc foarte mult și muzica populară, mi-am zis-o:

Aici zace în pământ
Radu ce-a iubit folclorul,
Nu-i stârniți acum dorul
Că se mișcă în mormînt.

Se zice în general de actori că visul lor este să moară pe scenă și atunci mă gândesc de ce n-ar avea dreptul și alte categorii profesionale să viseze la o moarte în exercițiul funcțiunii.

Fizician:

Un vis lucrând la betatron :
Să mori lovit de-un electron.

Don Juan :

Un vis așa ca într-un basm :
Să mori aflat în plin orgasm.

Chirurg :

Să mori atunci, concomitent,
Când operezi un pacient.

Bețiv :

Un vis când ești culcat pe burtă :
Să mori atunci când ești beat turtă.

Poet :

Un vis de-artist și de boem :
Să mori scriind la un poem.

Un gurmand :

Un vis ce-i vine acum pe gură :
Să mori mâncând la o friptură.

Vis de vidanjor :

Să mori înecat
În groapa cu rahat.

Politician :

Visezi să mori în Parlament
Rostind discursul elocvent.

Matematician:

Un vis ce-i vine când se scoală :
Să mori când scrii o integrală.

Dirijor:

Să mori cuprins de reverie
Când dirijezi o simfonie.

Actori:

Au visul ce-i îngândură :
Să moară sus pe scândură.

Profesor :

Dorința profului, concretă :
Să mori lovit în cap de-o cretă.

Arhitect:

Visând coloanele antice
Să mori sub albele portice.

Pescar :

Să mori plutind pe-albastra mare
Când ai prins peștele cel mare.

Polițist :

Un vis ce pare de legendă :
Să mori când dai cuiva amendă.

Constructor:

Să mori când vrei să intri-n tindă
Lovindu-te cu capu-n grindă.

Gropar:

Visa si el la o agapă :
Să cadă-n groapă când o sapă.

Chimist:

Un vis ce pare cam teluric:
Să cazi în acidul sulfuric.

Pictor :

Să mori cu pensula în mână
Zugrăvind trupul de cadână.

Dresor:

Un vis așa, demult dorit:
Ucis de tigru favorit.

Marinar :

Un vis în mediul lui oceanic :
Să mori ca cei de pe Titanic.

Pilot:

De-un vis încearcă să se-agațe :
Să mori cu stewardesa-n brațe.

Șofer :

Un vis ce-l are an de an :
Să mori cu mâna pe volan.
(Doamne ferește !)

Savant :

Fiind științei și-artei un fidel
Să mori visând la *prix* Nobel.

Fotbalist :

Să mori aplaudat pe stadion
Dând golul decisiv de campion.

Acrobat:

Atunci când faci saltul mortal
Să fie-ntr-adevăr ... letal.

Bărbier:

Când o fi să îți dai duhul
S-ai în mână pământul.

Inginer:

La el visu-și face-efectul
Atunci când predă proiectul.

Șomer:

Visând moartea să îi vină
Când șomajul se termină.

Violonist :

S-apelezi moartea c-un aló
Cântând concertul de Lalo.

Critic de artă:

Un vis frumos ce-l are el:
Să mori privind un Rafael.

Compozitor :

Un vis când dormi la demisol :
Să mori scriind în cheia sol.

Zarzavagiu :

Moartea să-ți vie de hac
Culegând foi de spanac.

Macaragiu :

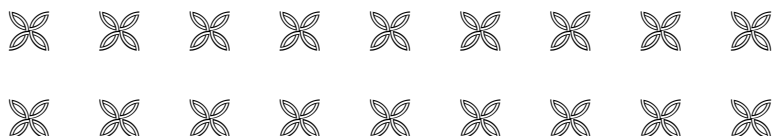
Cum stă în turn aproape în cer
Visează să îl ia un înger.

Cercetător :

Să mori la masă, nu-i ridicol,
Când scrii științificul articol.

Pianist :

În plin concert să mori instantaneu
Cu mâinile pe clape-n Atheneu.

Acum în ultima parte tratez un subiect mai puțin elegant (mi-e rușine de ceea ce am scris), dar care totuși e o prezență inevitabilă și permanentă în viața noastră cotidiană. Poate am fost încurajat și de o epigramă apărută după război și atribuită lui Păstorel Teodoreanu, vestitul epigramist, scriitor și mare degustător (nu numai) de vinuri bune:

*În era nouă începută
Căcatul scie-n loc să pută
Și-un scriitor adevărat
E epurat de un ... căcat .*

* * * *

Unor prieteni care aveau probleme cu apa la WC le-am scris:

Stați atâția inși în casă
Deci n-ar fi prea mare trudă
Să aduceți iar la viață
Binecuvântata budă.

*

Săraca budă, săracă,
Că avea și ea odată
Mecanism automat
De-antrenare la ... căcat.

*

Așezat pe-a voastră budă
Îmi zic ca european
Că m-așteaptă soartă crudă
Apelând la un lighean.

*

Ce n-aș da în astă viață,
Când mai vin la voi și eu,
Să mai pot să trag de ață
Apa-n baie la WC-u.

Cu ocazia recondiționării WC-ului din curte, de la Lunca Arieșului, am scris catrenele de mai jos, de altfel le-am afișat pe ușa stabilimentului.

Omul bine educat
Trage apa la căcat.
Noi n-avem canalizare
Și-am cerut o derogare.

*

Îndeobște nu-i permisă,
Vorba-i de cacofonie,
Dar aici e, ne'ngrădită,
Folosită-n veselie.

* * * *

În acest domeniu Tudor Arghezi a afirmat:

*Îi este dat omului
Să-i placă murdăria lui
Și uite așa, pe vrute sau nevrute,
Parfumul altuia îi pute .*

* * * *

Din folclorul WC-urilor autohtone :

*Voi acei ce stați pe vine
Și alene vă căcați,
Lingeți degetele bine,
Pe pereți să nu le dați .*

Replica :

*Tu poet necunoscut,
Futu-ți mama ta să-ți fut,
Când mai vii pe la closet
Cacă-te, nu fii poet .*

* * * *

Este-acest stabiliment
Poate cel mai democrat,
Etern fiind vizitat
Și de rob și de-mpărat.
(Ca să facă un...căcat)

*

Că WC-ul e din aur
Sau făcut din lemn uscat,
Rezultatul e același:
Un banal, scârbos căcat.

*

Totuși un WC-u curat,
Elegant și înflorat,
Cu plăcere-i abordat
Chiar de faci doar un... căcat.

*

Pentru cei mai inspirați
(Și poate mai constipați)
Care aicea vă "distrăți" ,
Lăsați-vă mărturie
Gândurile pe hârtie.

(De semnezi ești autor,
Dacă nu intră-n folclor).

(Și s-aveți-ntr-una-n gând
Că mai stau și-alții la rând).

*

Îns-acest banal local,
Pentru orice nație,
E-un indiciu concludent
De civilizație.

*

Întrebare capitală
Pentru noi din România,
Poate acest stabiliment
Să justifice mândria ?

*Pentru colegul Ioan Chiș care și-a restaurat "stabilimentul" din
curte, de la țară:*

Cu buda de patru stele
Poți ieși în lume bine,
Ai condiții ideale
Pentru cururile fine.

Într-o perioadă la firma de unde m-am pensionat se defecta destul de des becul la toaletă, disperat am zis:

Iar s-a ars becul la budă,
Iar îmi este foarte ciudă,
Nu știu Doamne ce mă fac
Că n-am unde să mă ... duc.

Buda modernă:

Instituție-ancestrală
Buda a evoluat,
Nu e cum pare, banală,
Foarte mult s-a dezvoltat.
Precum câinele de rasă
A intrat și ea în casă.

